

MARIJA EMAUS VOČE, Lopijano, 11.mart 2017.

„Porodica: Kreativni resurs za društveno tkivo svakog naroda“

Danas želim da vas pozovem da sa mnom sanjate drugačiji svet, svet u kome želimo da živimo.

Slušali smo priče i videli zalaganje mnogih, koji oslikavaju porodične istorije većine nas: to su svedočanstva koja nam pomažu da rastemo.

Mnogi od nas ovde prisutnih došli su u kontakt, u različitim vremenima i načinima, sa duhovnošću jedinstva, sa onim darom koji je Bog stavio u srce Kjare Lubik i koji je ona delila punim rukama. Ona je nas izgradila i nastavlja da gradi svakog od nas. Usmerava život i temeljne odluke ispred izazova sa kojima se suočavamo svakog dana. To smo otkrili i danas.

Ova harizma rađa u nama želju da gledamo svet i istoriju iz drugog gledišta, da bismo shvatili odnos svakoga od nas sa celim čovečanstvom, kroz pripadnost, ne samo ličnu, koja uključuje sve naše: ljubav, odnose, krhkost, emocije, patnju, predanost, snove.

Piše Kjara 6.9.1949.:

«Osećam da u meni žive sva stvorenja sveta, celo Zajedništvo svetaca. Zaista: jer moje "ja" je čovečanstvo sa svim ljudima koji su bili i koji će biti. Osećam živom ovu stvarnost: jer osećam u svojoj duši i radost Neba i patnju čovečanstva koja je sva jedan veliki Isus napušteni. Želim živeti ovoga Isusa napuštenog. Živim ga dodavajući kapljicu svoje boli u sadašnjem trenutku (...) Njegovoj»¹.

Danas posmatramo porodicu, naše porodice, ono izvorno jezgro kome svi mi pripadamo.

Uzimamo u obzir život ljubavi koja se svaki dan obnavlja i uzdiže, ustaje iznad smrti, malih ili velikih, čini da u njenoj dubini i među njenim članova sija prisutnost Boga, Isusa koji tamo obitava privučen tom ljubavlju.

On je taj koji sada nas podstiče da idemo dalje i kažemo, ostvarujući ono što smo upravo pročitali od Kjare:

Moje "ja" (moja porodica) je čovečanstvo.

Osećam da živim ovu stvarnost, jer osećam (osećamo) u duši (u našoj duši) i radost Neba, i patnju čovečanstva koja je sav jedan veliki Isus napušteni.

Kad je Kjara osnovala pokret Novih porodica, 19.7.1967 rekla je:

«... potrebno je da (...) od vašeg porodičnog života učinite iskustvo koje ćete nositi drugima»².

A gledajući na grupu porodica prisutnih u tom trenutku i – gotovo proročki – na široki pokret koji će iz toga proizići, nastavila je: **«(...) kao Pokret uzimamo na sebe ovaj zadatak, (biti) drugi Isus, Isus koji posmatra svet, posmatra mnoštvo i sažaljeva ga. Jer od svih delova sveta (...) stavila sam na vaša ramena onaj najugroženiji, najslabiji Njemu napuštenom»³.**

Mislim da danas možemo reći da se obnavlja taj poziv za porodice, za svaku porodicu.

Bog nas poziva da budemo očevi i majke čovečanstva, da damo svoj doprinos kako bismo podržali i ohrabрили sveopšte bratstvo.

No, kakva porodica može da stvori svet prožet bratstvom? Samo ona koja zna da učini svojim, iz ljubavi, sve ono što proživljava zajednica oko nje, tako da zaista može reći: "Moje ja je čovečanstvo".

Samo porodice, iako krhke i nesavršene kao što smo mi u našem ljudskom stanju, ali obnovljene iznutra na ovaj način, mogu ponuditi svetu svetlo i ljubav koji ga leče, tako da će društvo pronaći uzor na koji može da se ugleda.

Porodice, vi koji ste ovde – kao i one što nas prate preko interneta u ovom trenutku u celom svetu – možete ostvariti ove nade.

- Čineći da kruže materijalna i duhovna dobra, i to besplatno, kako bi se naučila vrednost kulture darivanja, ekonomije zajedništva;
- Prihvatajući drugog takvog kakav jeste, brinući se za njega, živeći u bliskosti, u radosti. Tako će društvo današnjice moći da otkrije vrednost gostoprimstva i počee da se ruši zid sebičnosti;
- To će omogućiti da se vrednosti prenose iz jedne generacije u drugu. Dedovi i bake će moći da prepoznaju smisao svog života i da prenose unučićima one korene bez kojih osoba postaje krhka i podložna svakoj promeni mode.

Vi, porodice, ste mesto gde se prvi put u životu poštuje ispravljanje, potrebno u ljudskom razvoju, ali i praštanje, koji daje snagu ponovnog započinjanja u ispravljanju svojih grešaka. Ovo iskustvo postavlja temelj za praktikovanje pravde u kući, kao i u društvu.

Sve ovo ohrabruje svakog pripadnika porodice da preuzima inicijativu, idući u susret stvarnim potrebama onih koji žive oko njega, na primer, biti blizu starijih usamljenih osoba, prijatelja koji je izgubio posao, rođaka koji se svađaju... to je način da se pobedi "zatvaranje" i hrani odgovorno i konstruktivno društvo.

Vrednosti kao što su zajedništvo, solidarnost, duh žrtve, uzajamnost, 'normalne', da se tako izrazim, u porodičnom životu, u većini slučajeva mogu da budu odlučna novost za sklerotične institucionalne strukture i polazne tačke za novi društveni poredak.

Već postoje strukture i institucije spremne za saradnju za dobrobit zajednice i pojedinaca. Živ mi je u sećanju jedan govor u kojem je Kjara rekla: **postoje strukture, ali „potrebno im je dati dušu, kako bi duh služenja dostigao taj intenzitet, spontanost i podsticaj ljubavi prema osobi, koji se udiže u porodici.“**

I u tome leži nezamenljiva uloga porodice, „znaka i uzora za bilo koje drugo ljudsko društvo“: „održavati upaljenom ljubav, oživljavajući one vrednosti koje je Bog dao porodici, da bi ih nosile posvuda u društvo, velikodušno i neumorno“.

Zadatak je težak, ali ne možemo da dopustimo da nam ukradu nadu, rekao bi papa Franja, „jer - to je on koji govori - ako se zlo čini pretećim i nametljivim, tu je i dobro, okean dobra koje deluje u svetu“.

U arhipelagu udruženja koja čine ovaj okean dobra, tu su i porodice Pokreta fokolara koje daju svoj doprinos:

- preko mreža porodica koje doprinose socijalnoj koheziji,
- putem trajne formacije porodica i bračnih parova, sa posebnim kursovima za parove u kriznim situacijama,
- prateći predano mlade ljude koji se pripremaju za brak.

Vi ste ove porodice i svakog dana to vidim u vašim iskustvima:

- brinete se za celokupno sazrevanje dece u razvojnom dobu i tokom njihovog rasta: to je jedna od najlepših stvari.

- Preko udruženja *Novih porodica onlus*, u kojoj ste okupljeni podržavate projekte širom sveta kako bi dali deci i njihovim porodicama dostojanstvo i budućnost: trenutno se brinete za 11.643 dece iz 49 zemalja. Preko međunarodnih usvajanja omogućili ste da 1.070 dece dobije porodicu.

- Odgovarate na humanitarne krize kroz pomoć onima koji su pored vas, kao i brojne osobe koje su pobile od rata ili siromaštva ili pogođene prirodnim katastrofama. Pokrenuli ste odgovarajuće akcije i projekte.

Sve to činite. Nemojte da se obeshrabrite kada je teško ili vam se čini da ste sami. Božje Proviđenje će vam pomoći i ostavićete svojoj deci istinsku baštinu, koja ne rđa.

Ali sve to obično počinje od pažnje sa kojom porodica gleda na potrebe onih oko sebe.

Pada mi na pamet jedna priča koja se dogodila u gradiću u blizini Čikaga. Karol, kad je primetila da i druge porodice imaju slične probleme u odgajanju dece, kao što je njeni hendikepirani sin David, pokrenula je niz društvenih aktivnosti za mlade hendikepirane osobe, a preko njih za porodice u komšiluku, a zatim u gradu, nakon čega je dobila nagradu za društveni razvoj.

U Španiji, dva bračnih para, pripadnika pokreta, pogledali su oko sebe u svom gradu i videli su potrebu mnogih porodica za zbrinjavanjem starih osoba, ujedinili su se i otvorili dom za dnevni boravak i pomoć sa 25 mesta. Brzo se rodila mreža zajedništva, koja je obuhvatila rodbinu, komšiluk, upravu, stvorila nova radna mesta, otvarajući zbog brojnih zahteva i drugi dom, svedočeci vrednosti koje ima u sebi svaka osoba kao pravi "rudnik"; i upravo "Rudnik" je ime koje su sebi dali.

Možda deluje kao san. Iskustva nam govore da je već stvarnost, ponekad vrlo mala, tek rođena, ali koja u sebi ima neuništivu životnu snagu.

Hranimo dakle ljubavlju ovaj život kako bi on preplavio celi svet. Započnimo odmah. Idemo sa radošću u susret čovečanstvu i nosimo mu naš dar.

¹ C. LUBICH, appunto del 6 settembre 1949, pubblicato su *Nuova Umanità* 2008/3, n.177, pp. 335.

² C. LUBICH, Alla prima scuola di focolarini/e sposati/e, fondazione del Movimento Famiglie Nuove, Rocca di Papa, 19.7.1967, Trascrizione.

³ Ibid.